

Uroczyste zakończenie maturalnych egzaminów z języka polskiego Sydney 2022

Reprezentacyjna sala Klubu Polskiego w Bankstown w sobotę 5 listopada cała przygotowana na przyjęcie gości. A dzisiejsi goście, to kolejna grupa młodych Australijczyków polskiego pochodzenia dokumentujących swoją przynależność do kultury Narodu, z którego się wywodzą. Wyniki maturalne otrzymają dopiero w połowie grudnia, jednak już teraz należą im się gratulacje oraz uznanie za sam fakt przystąpienia do egzaminu maturalnego z języka polskiego. W Sydney maturę z języka polskiego zdawało w tym roku piętnaście osób. W sobotę 5 listopada prawie wszyscy zawitali do Klubu Polskiego w Bankstown, aby w otoczeniu swoich rodzin i przyjaciół celebrować zakończenie maturalnych egzaminów, w tym również języka polskiego.

Podobnie jak w latach ubiegłych, organizacją uroczystości zajęło się Zrzeszenie Nauczycieli Polskich. Na wysłane Zaproszenia odpowiedziała młodzież, rodzice oraz honorowi goście. Po raz kolejny zaszczyliła nas swoją obecnością Pani Sana Zreika, The Principal of Secondary College of Languages, gdzie nauczany jest także język polski. Jako nauczyciele, rodzice a w szczególności nasi uczniowie klas języka polskiego, czujemy się zaszczytleni obecnością Pani Dyrektora największej australijskiej szkoły. Podzielona na kilkanaście ośrodków nauczania – Campusów, terytorialnie SCL obejmuje cały stan Nowej Południowej Walii.

Tuż po oficjalnym otwarciu uroczystości, którego dokonała Pani Monika Bray z polskiej klasy w Liverpool Campus, do mikrofonu została poproszona Pani Sana Zreika. A oto przetłumaczone na język polski fragmenty przemówienia Pani Dyrektora (tłum. M.Ł.):

„... Co za wspaniała okazja być tutaj z Wami dzisiejszego wieczoru, aby celebrować zakończenie 12 klasy języka polskiego roku 2022. Doceniając osiągnięcia polskiej grupy uczniów, pragnę wyrazić serdeczne podziękowanie rodzicom i zgromadzonym tutaj członkom rodzin za to, że byliście wiernymi partnerami nauczycielek przygotowujących wasze dzieci do egzaminu z języka polskiego. Niezastąpionym polskim nauczycielkom – paniom: Mariannie Łacek, Gosi Vella i Monice Bray składam serdeczne podziękowanie za ogrom pracy oraz ich osobiste zaangażowanie. Wasza troska, wyrozumiałość i poświęcenie pozwoliły tym uczniom, których tutaj dzisiaj widzimy, poszerzyć swoje możliwości poprzez studiowanie języka polskiego w Secondary College of Languages. Zrzeszeniu Nauczycieli Polskich oraz wszystkim osobom, które przyczyniły się do zorganizowania dzisiejszego wieczoru serdecznie dziękuję za to, że zgromadziliśmy się tutaj wspólnie, aby celebrować

osiągnięcia naszych maturzystów. Osobiście czuję się dumna, że przyszło mi prowadzić szkołę, w której uczniowie zdobywają biegłość języka swojego pochodzenia.

- W dzisiejszym świecie współistnienia oraz współzależności wielu kultur i społeczeństw olbrzymią rolę odgrywa język, będąc podstawowym narzędziem komunikacji. Niezwykle istotna staje się umiejętność dogłębnego porozumienia z osobami bliskimi, we własnym domu, w społeczności, również z tymi, którzy żyją w odległym kraju. W waszym dążeniu do osiągnięcia sukcesu w globalnej ekonomii, w nauce i polityce, w każdej życiowej sytuacji niezbędny jest język. Wasz język, język polski – to wasza tożsamość. To wasz niezaprzeczalny atut, wasz wkład oraz istotny element w kształtowaniu pozytywnego konceptu własnej osobowości.

- Kochani maturzyści - dzisiaj, kiedy żegnacie się ze szkołą z naszą Secondary College of Languages i na powrót odzyskujecie wolne soboty – zawrzyjmy prosię umowę. Pamiętajcie, aby w dążeniu do wyznaczonego celu wykorzystywać swój potencjał najlepiej jak tylko potraficie. Niech wasze decyzje będą otwarte i szczerze, niech będą podyktowane życzliwością i zdecydowaniem. Dzisiaj wspólnie celebруем wasz pierwszy krok w dorosłość. Wy będziecie mieć trwały wpływ na przyszłość naszego świata. Nie zapomnijmy utrzymać i kontynuować cenne znajomości i przyjaźnie, jakie tutaj w sobotniej szkole zaciągnęliśmy....”

Serdeczne słowa Pani Dyrektor spotkały się z aplauzem młodzieży oraz zgromadzonych gości. Następnie do mikrofonu została poproszona pani Małgorzata Kwiatkowska, Prezes Rady Naczelnej Australijskiej Polonii.

- Dostojni goście, drodzy nauczyciele i rodzice, drodzy maturzyści, Szanowni Państwo. Podziękowania kieruję najpierw pod adresem organizatorów dzisiejszego spotkania, świętującego osiągnięcia tegorocznych maturzystów - Zrzeszenia Nauczycieli Polskich w NPW z p. Prezes Marianną Łacek na czele. Ogromne podziękowania należą się nauczycielom za trud włożony w edukowanie swoich podopiecznych. Dotyczy to zarówno nauczycieli, którzy przygotowali młodzież do matury w tym roku jak i w latach poprzednich. Pragnę również wyrazić wdzięczność i pogratulować rodzicom, którzy zachęcają dzieci, aby uczęszczały do polskich szkół, a także brały udział w kulturalnych imprezach swojego środowiska. Drodzy maturzyści - Gratuluję wam wyboru języka polskiego na maturze, wytrwałości i sukcesów. Macie teraz otwarte drzwi, aby realizować następny etap waszych marzeń. Pragnę wyrazić słowa uznania za to, że tak dzielnie i wytrwale radziliście sobie w ostatnich dwóch latach, gdzie warunki odbiegały od normalności. Ten „egzamin dojrzałości” stanowi także symboliczne wejście w dorosłość. Składam wam jak najserdeczniejsze gratulacje i życzę sukcesów w wybranych przez was kierunkach, szczęścia i wszelkiego powodzenia. W imieniu RNPA, a także moim osobiście, pragnę zapewnić was, że jesteśmy dumni z waszych osiągnięć, z tego co już zdobyliście, i mamy nadzieję, że nadal będziecie dbali o zachowanie polskiej tożsamości narodowej i utrzymanie języka polskiego.[...]

Gratulacje młodzieży oraz ich rodzicom złożył także ks Artur Botur. Większość dzisiejszych maturzystów, ten niezwykle życzliwy i popularny wśród Polaków Kapłan, zna osobiście – to dzieci, które chrzczył, przygotowywał do Pierwszej Komunii Św., wielu pamięta z obozów harcerskich, a niektórzy są teraz jego ministrantami... Wszystkim gratulował wytrwałości w dążeniu do sukcesu, jakim bez wątpienia jest matura z języka polskiego. Serdeczne słowa ks. Artura uczestnicy Wieczoru nagrodzili gromkimi brawami.

Także prezes Federacji Polskich Organizacji w NPW, pan Adam Gajkowski wyraził słowa uznania dla tegorocznych maturzystów, życząc im aby w dalszym ciągu utrzymywali kontakt z polskimi organizacjami w Australii a za ich pośrednictwem także z Polską. Pani Aleksandra Wysocka, która reprezentowała Konsulat RP w Sydney, odczytała list Pani Konsul:

- Drodzy Maturzyści, Rodzice, Nauczyciele i Wychowawcy, Za Wami egzamin maturalny z języka polskiego. Składam Wam wszystkim serdeczne podziękowania za wysiłek i trud włożony w przygotowanie do niego a przede wszystkim serdeczne gratulacje. Drodzy Maturzyści, wchodzicie w nowy, dorosły etap Waszego życia. Przed Wami czas kolejnych wyzwań, z którymi będziecie musieli się zmierzyć na wielu płaszczyznach: osobistej, naukowej i zawodowej. Wierzę, że wartości wyniesione przez Was z domu, szkoły i środowisk, w których żyjecie, pomogą Wam przejść przez dorosłe życie z sukcesami. Rozwijajcie się i kształćcie się nadal – zdobywajcie nowe doświadczenia i nie bójcie się podejmować trudnych decyzji. Niezależnie od części świata, w której przyjdzie Wam żyć, pamiętajcie o swoich korzeniach, kultywujcie polskie tradycje i przekazujcie je innym członkom polskiej społeczności. Jesteście najlepszą wizytówką Polski. Niezmiernie się cieszę, że dzisiejsza polska młodzież jest doceniana na całym świecie za swoją pracowitość, otwartość i wykształcenie. Trzymam zatem za Was gorąco kciuki i bardzo wam kibicuję! Szczególne podziękowanie składam także na ręce Rodziców, Nauczycieli i Wychowawców. Sukces Waszych Dzieci jest także Waszą zasługą. Dziękuję Wam za pielęgnowanie polskiego języka i tradycji wśród Waszych podopiecznych. Żyjąc daleko od Polski, bez wątpienia jest to zadanie niełatwe, wymagające poświęcenia i systematyczności. Tym bardziej doceniam Wasz trud, odwagę i

zaangażowanie. Z całego serca jeszcze raz Wam dziękuję i gratuluje.

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2022

Projekt „Wielka Polska Rodzina - promujemy polską kulturę na świecie”
realizowany przez Fundację Wolność i Demokracja.

Pani Marianna Łacek, która zgodnie z programem przejęła dalsze prowadzenie uroczystości, przedstawiła młodych artystów, którzy uhonorowali tegorocznych maturzystów wykonaniem utworów muzycznych i wokalnych. Jako pierwszy wysąpił uczeń Polskiej Szkoły w Macarthur, Leoś Dziubiński – dedykując Balladę Chopina swojemu starszemu bratu, maturzyście Maxowi. Sebastian Adaji- Banasiak z dziewiątej klasy, zadedykował swoim kolegom i koleżankom z Chatswood Campus, przepięknie zagraną na skrzypcach (przy akompaniamencie Jurka Ścisłowskiego) Legendę Henryka Wieniawskiego. Utalentowana nie tylko muzycznie, Veronica Wong wykonała Poloneza Chopina, dedykując ten utwór swoim koleżankom i kolegom z Ashfield.

Miłą niespodzianką okazał się występ sióstr Kozek. Ósmoklasistka Kinga z Chatswood Campus oraz jej młodsza siostra Klaudia zaśpiewały ułożoną przez ich Mamę piosenkę, do której melodię skomponował nasz niezastąpiony muzyk – p. Jurek Ścisłowski. Refren piosenki, który stał się motto wieczoru, podchwyciło wielu uczestników, śpiewając razem z dwoma młodzietkami wokalistkami: „Polska jest w nas! Polska jest w nas! Ojczysty język łączy nas.”

Potem nastąpiła najważniejsza część wieczoru – indywidualna prezentacja maturzystów.

- Zanim przystąpimy do prezentacji, powiedziała pani Łacek, pragnę serdecznie podziękować zgromadzonym tutaj rodzicom. To dzięki wam, Drodzy Państwo zachowany zostaje łańcuch pokoleń, którego początek znajduje się tam, nad Wisłą. To dzięki wam, pokolenie młodych Australijczyków niesie swą polskość w przyszłość, ubogacając ją wielokulturowe australijskie społeczeństwo. Dziękuję władzom szkoły, obecnej tutaj Dyrektorce oraz koordynatorom poszczególnych Campusów za wsparcie jakiego udzielają nauczycielom i uczniom polskich klas. Dziękuję moim koleżankom – tak nauczycielkom klas maturalnych, jak i klas młodszych. Dziękuję także i przede wszystkim nauczycielkom prowadzonych społecznie szkół podstawowych. To dzięki wam, waszej pracy, możemy jak na fundamencie budować klasy szkoły średniej, uwieńczone egzaminem maturalnym. Dziękujemy Klubowi Polskiemu w Bankstown, który po raz kolejny gości polską młodzież wraz z rodzicami i przyjaciółmi aby celebrować egzamin maturalny z języka polskiego. Dziękuję wielu osobom, bez których pomocy nie byłoby możliwe zorganizowanie tej uroczystości. Długa byłaby to lista, aby wymienić wszystkich. Nie mogę jednak pominąć Pana Wieska Paździora, którego smakowite specjały zdołały stoły uczestników naszej uroczystości. Pan Wiesiek nie szczędzi nigdy czasu aby służyć pomocą wszędzie gdzie jest potrzebny. Dziękując, nie mogę także pominąć jeszcze jednej osoby. Bez jego nieustannego wsparcia i pomocy nie byłabym w stanie podjąć się zorganizowania żadnej z inicjatyw. To mój mąż, Broniek. Serdeczny przyjaciel, bezcenny ojciec naszych czworga polskich dzieci.

W latach poprzednich prezentacji swoich uczniów dokonywały nauczycielki poszczególnych klas. Tym razem, ze względu na niespodziewany wyjazd do Polski Pani Gosi Vella, spróbuję sama dokonać ich prezentacji. Oto oni.

Ashfield

Teacher: Gosia Vella

1. Sophie Ciesielska
2. Denis Davis
3. Marta Gotówka
4. Natalia Krawiec
5. Marta Kupisz
6. Veronica Kwong
7. Alexander Małkiewicz
8. Filip Pluta

Chatswood

Teacher: Marianna Łacek

1. Aleksandra Białous
2. Isabella Czarnocka
3. Nicole Soroka
4. Sebastian Waśko
5. Maya Weiss

Liverpool

Teacher: Monika Bray

1. Marta Bartkowiak
2. Maximilian Dziubiński

Max Dziubiński z Liverpool, to już trzeci polski maturzysta o tym nazwisku. Na pewno osiągnie wyniki tak samo dobre, jak Julia i Bartek przed kilku laty. Szkołę podstawową w Ashfield Max ukończył z dyplomem najlepszego ucznia. Wtenczas, pamiętam rodzice postanowili, że będzie średnią polską szkołą kontynuował w Liverpool, bo w tamtej okolicy mieszkają. Dzisiaj Max to już maturzysta i wzór dla swojego młodszego brata.

Sophie Ciesielska – to niezwykle ambitna osoba, którą miałam przyjemność uczyć w Ashfield przez parę tygodni, kiedy była w ósmej klasie. Ujęła mnie swoją znajomością polskiej pisowni oraz systematycznością w odrabianiu zadań domowych. Nie wiedziałam wówczas, że Zosia, to córka mojej maturzystki sprzed lat – uroczej Julitki Nowak. Gratuluję obydwom – Mamie i Zosi. Przekonana jestem, że wyniki z polskiego osiągnie Zosia tak dobre jak jej starszy brat.

Denis Davis – to już drugi maturzysta z tej rodziny. Uczestnik harcerskich obozów, laureat kilku konkursów organizowanych przez Zrzeszenie Nauczycieli. Dobrze wszystkim znany, jako niezastąpiony ministrant w Kościele w Marayong. Prawa ręka Mamy oraz wzór i przykład dla młodszego brata.

Marta Gotówka, była jedyną osobą, którą poznałam dopiero tutaj, na uroczystości. Wiemy, że mieszka w Australii od kilku lat. Doskonale sobie radzi z angielskim. Oczywiście jest najlepsza w klasie języka polskiego. Dla tak rozsądnych, mądrych i dobrych młodych ludzi, jak Marta, Australia stwarza przeogromne możliwości.

Marta Kupisz. Tę Marteczkę pamiętam doskonale jako dziecko z kościoła w Ashfield. Pamiętam ją z kilku lekcji jakie miałam w ich klasie, zanim 'ściągnięto' mnie żeby uczyć maturzystów w Chatswood. Jeśli w dalszym ciągu Marta jest tak odpowiedzialna, dokładna i obowiązkowa – to może w życiu dużo osiągnąć. Życzę Ci moja Martusiu samych sukcesów!

Veronica Kwong. Nasza trójjęzyczna i trójkulturowa Veronica odziedziczyła po każdym z Rodziców to co najlepsze i najcenniejsze – dobroć i intelekt, a więc zdolności we wszystkich kierunkach. Jest absolwentką selektywnej szkoły Fort Street High School, to mówi za siebie! Veronica jest dokładna, pracowita, uzdolniona muzycznie. Posiada lekkość i fantazję w pisaniu. W polskiej klasie była jedną z najlepszych. Jej precyzyjne odpowiedzi często służyły za wzór. Cokolwiek Veronica wybierze, w jaką stronę potoczy się jej kariera na pewno uwieńczone to zostanie sukcesem.

Alexander Malkiewicz. Kiedy patrzę na Olesia, to odnoszę wrażenie, że czas cofnął się o wiele lat. Oleś, to najstarszy z trzech braci, uczeń prestiżowej szkoły Christian Brothers w Lewisham – tej samej, do której przed laty chodziło także trzech braci Małkiewiczów - Piotr, Grzegorz i Juliusz. W szkole stanowili trzon orkiestry dętej. W polskim środowisku, grający na skrzypcach Małkiewiczowie byli filarami Młodzieżowej Orkiestry im Henryka Wieniawskiego. Miałam przyjemność i zaszczyt prowadzić Juliusza do matury z języka polskiego. Wtenczas on, urodzony i wychowany w Australii, siedział w klasie obok rówieśników, którzy niedawno przybyli z Polski. Poradził sobie i to dobrze. Gratuluję dzisiaj Olesiovi. Gratuluję także rodzicom – Julkowi oraz dr Marcie Małkiewicz za wspieranie polskości w trzecim już pokoleniu.

Filip Pluta. Podobnie jak jego brat przed trzema laty, Filip także wybrał język polski, jako jeden z maturalnych przedmiotów. Do sukcesu Filipa przyczynili się na pewno rodzice, a w szczególności Mama, ceniona i utalentowana architekt wnętrz, którą ja zawsze będę pamiętać jako uroczą Asię z polskiej klasy sprzed lat. Gratulacje należą się także nieocenionej Babci Filipa, pani doktor Kai Łukaszewicz, która jak dobry opiekunicy duch czuwa nie tylko nad swoją rodziną, ale także nad kolejnymi już generacjami australijskich Polaków.

Maturzysci z Chatswood przedstawieni zostali w formie rymowanych wierszyków. Musieli sami zgadnąć o kim mowa. Oto one:

Maya Weiss

Ojciec był tu uczniem, była też i Mama.
Maturę z polskiego zdała teraz sama.
I choć dołączyła w jedenastej klasie,
mnóstwo osiągnęła w tak króciutkim czasie.

Zgłębiła końcówki i różne odmiany
to problem od dawna przez uczniów jest znany.
Gdy inni brylują z chemii i z fizyki,
ona się nastawia zwłaszcza na języki.

Jej '4-Unit English' sukces oczywisty!
Francuski i polski dopełnią tej listy.
Dzielnie sudiowała też noblistkę polską
do ustnej matury - Wisławę Szymborską.

Ją zdobi intelekt. Zdobi i uroda.
Gustowne ubranie tylko wdzięku doda.
Co w życiu wybierze? Dylemat nie lada,
bo językiem prawa także dzielnie włada.

Studia lingwistyczne? – Starać się nie musi.
Przyjmą ją na pewno, lecz prawo też kusi.
A o kim to mowa? – wszyscy już poznali
nie ma takiej drugiej oprócz naszej MAI.

Sebastian Waśko

Rodzice harcerze. Tańczyli w Syrence.
To już mówi wiele. Czy potrzeba więcej?
Szczерze popierają POLART-y i Złoty.
To łączy rodzinę, dodaje ochoty.

On by chętnie w szkole był w każdą sobotę,
lecz to niemożliwe, choć miał chęci złote.
Raz występ Syrenki, lub biwak harcerzy.
Sam jest drużynowym. Przykład dać należy.

W weekendy są nieraz kadetów spotkania,
bo szkoła ma także swoje wymagania.
Uczy się polskiego tyle ile może,
aby nic nie stracić na swoim honorze.

Do matury wybrał postać Strzeleckiego.
Jak wielu harcerzy – przykład bierze z niego.
Kim w życiu zostanie? Ja wierzę w to szczerze
on, któryś z medycznych zawodów wybierze.

Jestem prawie pewna, przyznacie mi rację,
tak trzeba wychować trzecią generację.
By Polska w Austrii była doceniana
Powinno się za wzór wziąć SEBASTIANA.

Isabella Czarnocka

Rozsądek, uroda, mądrość idą w parze.
Mamy dzisiaj przykład, który to pokaże.
Nawet jeśli w życiu czasem jest pod górę,
trzeba iść do przodu. Zdać dobrze maturę.

Jest poezja Keats'a, są religie świata...
Trzeba to powtarzać, bo z głowy ulata.
Maturze z polskiego też się coś należy.
Do dyskusji wzięła problemy młodzieży.

Temat językowo szczególnie bogaty.
Dużo przeczytała, nawet poematy.
A rozmowy z Polską były też nauczka -
umocniły więzi Babci z swoją wnuczką.

Ma wiele talentów – artystyczna dusza,
do solidnej pracy nie trzeba jej zmuszać.
Wśród planów na przyszłość ujawnia niektóre:
chciałaby studiować wewnątrz architekturę.

Ale dziennikarstwo także i ją kusi.
Dobrze, dzisiaj jeszcze wybierać nie musi.
Wszystko więc przemyśli. Żadne 'widzi mi się'
Świetna przyszłość czeka naszą dzielną ISIĘ.

Nicole Soroka

Jedni lubią pisać, lub śpiewać piosenki
A jej to dać tylko ołówki do ręki.
Czy to dłuższy esej, czy związane pytania
każda z odpowiedzi jej talent odsłania.

Oprócz cennej treści jest jakaś figurka,
margines ozdabia piękna miniaturka.
Koszyk z pisankami i króliczek mały
Zdobiły tablicę poprzez kwiecień cały.

Do ustnej matury, wierzyliśmy szczerze,
że któregoś z polskich malarzy wybierze.
Być może Matejko - ten z półki najwyższej,
lecz Wyspiański jednak okazał się bliższy.

W dodatku, kolejny fakt dodał znaczenia
Mamy szkoła w Polsce, jest jego imienia.
Sztuka i poezja – związki oczywiste.
To tylko zaczyna jej talentów listę.

Niezwykle solidna, dobra i życzliwa,
zawsze chce być sobą, nigdy się nie zgrywa.
Gdy osiągnie sukces w artystycznej szkole
My będziemy z dumą podziwiać NICOLĘ.

Aleksandra Białous

Zwykle jest wesoła. Rzadko smutna bywa.
Prawdziwą naturę głęboko ukrywa.
Jest bardzo wrażliwa. Była do łez bliska
Kiedy oglądała polski film Pianista.

Wtenczas też podjęła niełatwe zadanie
aby się dowiedzieć więcej o Szpilmanie.
Zdziwiłam się nieco, przyznam tutaj szczerze,
że tak trudny temat do matury bierze.

Intelekt z ambicją wzięły jednak górę.
Usiadła do nauki i zdała maturę.

Teraz już po wszystkim... Ciągłe trwa pytanie –
Co robić w przyszłości? Kim ona zostanie?

Czy będzie biologiem, badać mórz głębin,
Finanse wybierze z praktycznej przyczyny?
Na tym się nie kończy możliwości lista.
Lecz coś trzeba wybrać – sprawa oczywista.

Decyzja niełatwa. Spojrzy więc dokoła
Co rozum podpowie lub serce zawoła.
Czy los tak zarządzi, czy jej dobra wola,
Osiągnie co zechce nasza dzielna OLA.

Kiedy po dokonanej prezentacji wszyscy zgromadzili się na scenie, Pani Catherine Chapple, Dyrektorka Chatswood Campus wręczyła każdemu maturzyście przygotowane przez Zrzeszenie Nauczycieli Polskich dyplomy oraz książki – dwujęzyczną antologię poezji Petera Skrzyneckiego (w przekładzie Marianny Łacek) *Stary Świat/ Nowy Świat*Old World/New World*.

Pani Aleksandra Wysocka wręczyła im dyplomy oraz upominki z Konsulatu RP.

Pani Małgorzata Kwiatkowska obdarowała maturzystów broszurkami „Polish-Australian Connection” przygotowanymi przez Ambasadę RP i RNPA.

Pan Adam Gajkowski wręczył każdemu ufundowane przez Federację, której przewodzi, pamiątkowe medale Pawła Edmunda Strzeleckiego.

W imieniu tegorocznych maturzystów języka polskiego słowa podziękowania nauczycielom, rodzicom oraz dyrekcji szkoły wyraziła Maya Weiss z polskiej klasy w Chatswood. Kiedy wykonano już pamiątkowe fotografie, wręczono indywidualne kwiaty i podziękowania, wszyscy zostali poproszeni o powtórne zajęcie miejsc przy stołach. Sprawnie podano smakowitą, ładnie przyrządzoną kolację.

Na scenie usiedli muzycy Polskiej Kapeli. Kolację umiliła delikatna muzyka w wykonaniu tej ośmioosobowej orkiestry, której sercem jest Jurek Ścisłowski a duszą znana wszystkim Dorota Banasiak, koordynująca polskim programem radia SBS. Utalentowany muzycznie jej syn, Sebastian po pieczołowitym umieszczeniu skrzypiec w futerale, zasiadł teraz do perkusji, aby i tutaj uzewnętrznić swoje umiejętności i muzyczny talent. Tańce rozpoczęły się po kolacji i trwały nieprzerwanie przez kilka godzin. Parkiet zapełniła nie tylko rozbawiona młodzież, ale i starsze generacje uczestników. Bawiono się wesoło aż do obowiązującej godziny zamknięcia Klubu. Kapela Polska spisała się na medal!

Marianna Łacek, OAM